

300 Kr. til hver Plads“. Nu kan man ikke være uvidende om, at i de Aar, i hvilke Anstalterne have været under Rigsdagens Omsorg, har man søgt at faa dette aarlige Bidrag til Asylisterne, der for Tiden er 600 Kr., nedsat til 500 Kr. Det viser sig nemlig, at man har bebyrdet Sognekommunerne og de fattige Hjem med en Udgift af 100 Kr. mere pr. aandssvagt Barn, end det er nødvendigt for at holde Anstaltens Drift vedlige. Dette overskydende Beløb af 100 Kr. anvender man enten til Kapitalopsamling eller til at bygge kostbare Bygningsværker for. Dette er naturligvis meget uheldigt, og det er derfor ikke underligt, at man søger en Lejlighed til at faa Beløbet nedsat til 500 Kr. Gennemgaar man Aandssvageanstalternes Regnskab, da beundrer man ligefrem den Intelligens, med hvilken Regnskabsføreren og den kritiske Revisor søger at dække det aarlige Overskud. Man posterer paa den mærkeligste Maade for at vise, at Overskuddet ikke er saa stort, som det er, ja man er gaaet saa vidt i det Regnskab, som findes i den sidst fremlagte Statsrevisionsbetænkning, at en Post, der faktisk vil blive et Overskud af 1,000 Kr., posteres, som om den hørte med til Udgiftssiden og vilde medføre en Udgift. Som sagt, man maa beundre den Dygtighed, med hvilken man foretager Posteringerne for at undgaa at indrømme, at Overskuddet er saa betydeligt. Ikke desto mindre kan man ikke skjule det, selv den kritiske Revisor maa indrømme, at der er et ret betydeligt Overskud til Stede for begge Klasser Anstalters Vedkommende. Jeg skal paa dette Punkt ikke henholde mig til den højtærede Minister, med hvem jeg rimeligvis inden ret længe faar Lejlighed til at tale om denne Sag, nemlig naar Statsrevisionsens Betænkning kommer til Behandling, men til det vordende Finansudvalg og bede det være opmærksomt paa, at der ikke gennem Anmærkningerne til Finansloven indsniger sig en aldeles bestemt Sum paa 300 Kr. som Statens Bidrag til den enkelte Elev, og i det hele taget vilde jeg synes, naar dette Tilskud nu søges til de Kellerske Aandssvageanstalter — og det haster jo ikke, om vi faa det i Aar, næste Aar er det tidsnok — at det da var rimeligt, at hele Spørgsmaalet om Direktionen for Anstalten blev taget op til Overvejelse, saaledes at vi ikke for anden Gang lader Lejligheden gaa tabt til at ordne dette Spørgsmaal.

Der findes gentagne Steder i Anmærkningen dette Udtryk, at Konsistorium eller

Fakultetet „har paa det varmeste anbefalet“ en eller anden Indstilling. Dette Udtryk „paa det varmeste anbefalet“ maa altid være noget subjektivt. Hvor det staaer, er det selvfølgelig et Udtryk for Ministerens Opfattelse af Anbefalingen. Jeg tror, det vilde være heldigt under Henblik paa nogle Ansættelser, der ere foregaaede i de senere Aar, delvis under det Indtryk, Finansudvalget har haft gennem Ministerens Udtryk „paa det varmeste anbefalet“, at Ministeren fremtidig fremsender selve Anbefalingen, saa vi kunne faa det trykt. Det nuværende Hemmelighedskræmmeri behøver ikke at være til Stede. I Norge kommer enhver Anbefaling fra Universitetets Styrelse straks frem i Dagbladene. Her hjemme blive de ogsaa trykte, nemlig i Universitetets Aarbog, men den kommer saa sent, efter at vedkommende Finanslovdebate er endt, at der i denne Henseende ikke er Brug for den. Derfor vil jeg henstille til den højtærede Minister, om det ikke vilde være heldigt for Fremtiden at fremsende selve Anbefalingerne, saa kunne Tingets Medlemmer jo danne sig et Skøn over, om det netop er de indstillede Bevillinger, der anbefales paa det varmeste, eller om maaske nogle andre ere varmere anbefalede.

Der søges under „Særlige Fonds“ V. Det lærde Skolevæsen Udgift under 2. Lønninger og Honorarer a) og b) et Tilskud til Inspektion og Tilsyn med Bibliotekerne. Ser man Anmærkningerne igennem, viser det sig, at Kravet om denne Bevilling skriver sig fra den Bevægelse, som er rejst af Adjunkt Steenberg i Horsens, som uimodsagt har Æren for at have ført Folkebibliotekerne frem her i Landet. Denne Bevægelse er nu kommen saa vidt, at man ønsker at aabne Latinskolernes store Bogsamlinger for Publikum, og i den Anledning søger Ministeren et Tilskud til vedkommende Skolers Bibliotekarere, og det var jo ønskeligt, om de kunde faa dette Tilskud. Men inden man giver Tilskuddet, vilde jeg finde det rimeligt, om den højtærede Minister meddelte, i hvilket videre Omfang disse Biblioteker skulle aabnes. Er det Meningen at aabne dem for Befolkningens store, brede Lag paa Tider, hvor Befolkningen kan drage Fordel af dem, eller er det Meningen at aabne dem saaledes, at kun Overklasserne faa Fordel af denne videre Aabning? I sidste Tilfælde finder jeg ikke videre Grund til at bevilge Beløbet. Jeg kommer saa til en mærkelig Konto, der findes Side 94 i Finanslovsforslaget under 6. o. Der søger